

MAGNETICKÝ SEVER VÝCHOD

Nord magnétique, Est Magnetic North, East

SCOTT#4 PAVILON ANTHROPOS QWA Sofi Hémon a Inna Maaímura

Kurátorka: Martina Galetová

Architekt: Nytraplan

Odborná spolupráce: Petr Kostrhun

Rezidenční pobyt umělců: Dům Umění města Brna

Překlad: Pavla Seitlová

9.10. 2018 — 9. 1. 2019

Výstava se koná pod záštitou jeho excelence
Rolanda Galharague, velvyslance Francie
v České republice.

SYMPOSIUM 9. 1. 2019, Pavilon Anthropos: CO DĚLÁ SOUČASNÉ UMĚNÍ V MUZEU?

DIALOG:
Architektura – prehistorie – současné umění

Program sympozia:

10:00—11:30

Architektura

Radko Květ (Architektonická kancelář Radko Květ): Archeopark Pavlov — Synergie architektonického prostoru a expozice.
R. Koryčánek (MG): Více architektury nebo více exponátu?

Prehistorie

P. Kostrhun, M. Galetová (MZM Brno): Architektura a antropologická muzea.

12:00—14:00

Současné umění

S. Hémon (QWA): 9X9 //// L'espace comme intervalle ou le temps de voir- un champ d'action. (Prostor jako časové okno nebo čas k vidění — pole působnosti.)

I. Maaímura (QWA): Faire du Musée une cruche — et recueillir les fluides du vivant? (Pojmout muzeum jako džbán — a zachytit tekoucí život?)
P. Sterec (FAVU Brno): O rolích umělce v kritické muzeologii.

O. Chrobák (MG): „Rodinná záležitost“: archeologie a konceptuální umění.

14:00—15:00 Diskuze

15:00—16:00 Komentovaná prohlídka výstavy Magnetický sever, východ v pavilonu Anthropos s autory výstavy S. Hémon a I. Maaímura a architektky Hanou a Milanem Nytrovými (NYTRAPLÁN).

Pocta Evženu Šteflíčkoví

Základní koncept budovy Pavilonu Anthropos projektoval významný brněnský architekt Evžen Šteflíček (1922–2015) jako železobetonový skelet s 38 pilíři a 68 železnými sloupky uvnitř budovy s výrazným využitím skel (800 m²), které otevíraly interiér pohledům z a do parku. Budova byla vystavěna v letech 1959–1961 v rámci jedné z největších „Akci Z“ v bývalém Československu.

SCOTT#4 je významnou etapou výtvarného parkúru SCOTT, probíhajícího v letech 2015 až 2019. Jde o projekt prostorových instalací in situ, vizuálních (a zvukových), určených pro novátorská centra současného umění a pro místa (muzea) spojená s prehistorií a archeologií. Parkúr probíhá po sobě vlastní stezce v tajemné zemi („Scott-land“) – míří z Foz Côa do Skotska, přes Akvitánii, Moravu a pařížskou oblast. Temno – řecky skotos, odkud název „scott“ – je pojem, který je pojítkem a bodem, kolem kterého se točí umělecká spolupráce Sofi Hémonové a Inny Maaímury. Vypovídá o jejich uměleckém hledání v oblasti formy a neformnosti, chaosu či záhady, prázdnoty nebo síly.

Autoři se setkávají tváří v tvář s neviditelným a s temnými body, ve kterých se náš pohled soustřeďuje i ztrácí, počínaje tam, kde se poprvé objevuje obraz: na mlčenlivé stěně uměleckých, vědeckých, archeologických či časových prehistorií. Mezi jinými obraz zvířete, tak důležitého pro rodící se lidstvo.

QWA je jméno binomu, který tvoří dva francouzští výtvarní umělci - Sofi HÉMON a Inna MAAIMURA – kteří takto společně podepisují projekt uměleckého parkúru pojmenovaný SCOTT.

SOFI HÉMON (1962) žije a pracuje v Morangis, Francie. Výtvarnice, výzkumnice, studovala Arts Appliqués a Beaux Arts v Paříži. Její výzkumné pole se opírá o postupy (instalace, performativní instalace, akce, kresby, digitální zobrazení), které umožňují spolupráci.

INNA MAAÍMURA (1972) žije a pracuje v Dordoni, Francie. Po studiích filozofie a umění se zapojil do mnoha uměleckých skupin. QWA spoluutváří v roce 2015. Je uměleckým vedoucím sdružení Mydriase. Pracuje v oblasti vizuálních umění, instalací, příležitostně se zabývá poezií a performancemi.

SCOTT, parcours de création - dont SCOTT#4 est une étape essentielle - entre 2015 et 2019 est un projet d'installations spatiales in situ, visuelles (et sonores), pour des lieux d'art contemporain innovants ou pour des lieux (Musées) de préhistoire et d'archéologie. Le parcours suit sa propre ligne d'erre en terre obscure (“Scotland”) – de Foz Côa à l'Écosse passant par l'Aquitaine, la Moravie et le Bassin parisien.

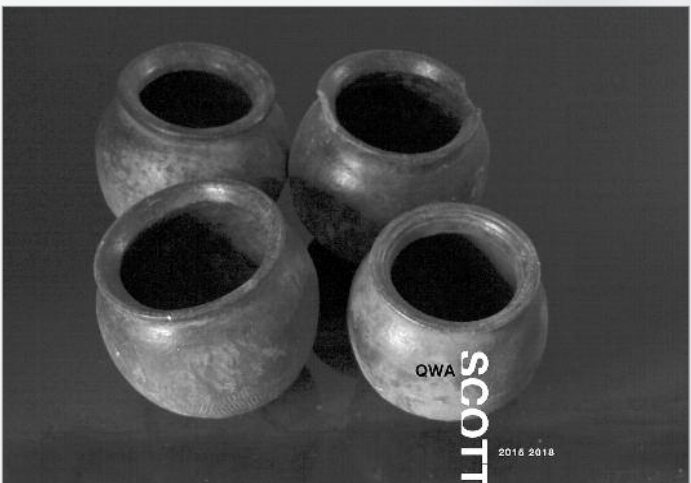
L'obscurité - skotos, en grec, d'où le titre « scott » - est une notion qui fédère et organise la rencontre artistique de Sofi Hémon et Inna Maaímura. Elle rend compte de leurs recherches autour des idées de forme et d'informe, de chaos ou d'abîme, de vide ou de puissance.

La vision interrogée est celle d'un face-à-face avec l'invisibilité et les points obscurs où s'attache et se perd le regard, à commencer là où la figure se manifeste initialement : sur la paroi silencieuse des préhistoires artistiques, scientifiques, archéologiques ou temporelles, dont celle, primordiale pour cette humanité naissante, qu'est la figure animale.

QWA, binôme des deux artistes plasticiens français Sofi Hémon & Inna Maaímura est le nom avec lequel ils signent le parcours de création commune intitulé SCOTT.

SOFI HÉMON (1962) vit et travaille à Morangis en France. Plasticienne, chercheuse, elle a étudié aux Arts Appliqués et aux Beaux Arts de Paris. Son champ de recherche s'élabore autour de dispositifs (installations, installations performatives, actions, dessins, images numériques) qui engendrent des collaborations artistiques.

INNA MAAÍMURA (1972) vit et travaille en Dordogne, France. Après des études de philosophie et d'arts, il a participé à de nombreux groupes d'artistes. QWA depuis 2015. Il assume la direction artistique de l'association Mydriase (Dordogne). Son travail relève des arts visuels, de l'installation, parfois de la poésie et/ou performance.

SCOTT#4 is an essential stage of artistic parcours SCOTT taking place in 2015-2019. It is a project of spatial installations in situ, visual and acoustic ones, designed for innovative contemporary art centres and places (museums) related to prehistory and archaeology. It follows its own path in a dark country („Scott-land“) from Foz Côa to Scotland, through Aquitania, Moravia and Paris basin.

Darkness – skotos in Greek, that is why the title „scott“ – is a notion that represents a link and a pivotal point of the artistic collaboration of Sofi Hémon and Inna Maaímura. It reflects their artistic research of form and formlessness, chaos or mystery, emptiness or strength.

The authors meet face-to-face the invisible and dark points where our eye focusses and gets lost, starting on the place where a figure appears for the first time: on the silent wall of artistic, scientific, archaeological and chronological prehistories. One of them is the figure of an animal, so important to the nascent mankind.

QWA is a binominal used by two French plastic artists - Sofi HÉMON et Inna MAAÍMURA – signing their common creative project called SCOTT.

SOFI HÉMON (1962) lives and works in Morangis, France. Plastic artist and researcher, she studied at the Faculty of Applied Arts and Plastic Arts in Paris. Her research field (installations, performances, actions, design, digital images) supposes artistic collaboration.

INNA MAAÍMURA (1972) lives and works in Dordogne, France. After his studies of philosophy and arts, he took part in several art groups. He joined QWA in 2015. He is the head of the Mydriase Association. His creation includes visual arts, installations, occasionally poetry and performances.

MAGNETICKÝ SEVER VÝCHOD

výstava v Pavilonu Anthropos

Magnetický Sever, Východ / Nord magnétique, Est (SCOTT#4)
Mezi přitažlivými silami světových stran se před námi otevírá území, obrovské prostory, tak nesmírné jako byly pláně, kterými procházela pravěká zvířata, prostory zároveň geografické i poetické. Sever je bod absolutní, teoretický, bod referenční a orientační. Magnetický sever se od něj liší, je jeho druhým já. Otvírá tak prostor pro rozdílnost a (magnetickou) přitažlivost.

Sever ukrývá paleolitické krajiny a některou paleolitickou zvěř, a možná i stopy velmi starých kulturních forem. Poslední mamuti vyhynuli v tomto severovýchodním symbolickém směru, na ostrově Wrangler na severovýchodním okraji Sibiře, a to v době, kdy člověk stavěl velké pyramidy...

Východ, ten je relativní: na sever můžeme dojít (teoretický bod), na východ nikdy. Východ před kroky chodce uniká.

Podobně se i my nacházíme mezi faktickými, objektivními danostmi a nekonečným poetickým prostorem, který se ztrácí, utíká, opouští nás a mizí: je věčně vzdálený. To jsou polarity, mezi kterými se snažíme vyznačit cestu, otevřít pole, poetický prostor mezi dneškem a ztracenou minulostí, jejíž stopy se snažíme rozpoznat a vyčíst. To je jedno z pojítek, které sbližují archeologa a umělce.

Severovýchod pak propojuje symbolický a reálný prostor tajemné země a její magnetickou poetiku.

Výstava Magnetický Sever, Východ nabízí novou perspektivu pohledu na muzeum prehistorie Anthropos a na jeho neo-funkcionalistickou architekturu od Evžena Šteflíčka: vytváří souvislosti mezi budovou, instalacemi a návrhy QWA a prehistorickou expozicí muzea.

V době zřízení Anthroposu (1928) jeho zakladatel Karel Absolon a francouzský antropolog Abbé Henri Breuil zahájili francouzsko-českou spolupráci. Výstava QWA chce toto setkání připomenout.

Nord magnétique, Est (SCOTT#4)
Avec notre attirance pour les points cardinaux s'ouvre un territoire, un vaste espace, une immensité telle que celle que traversaient les animaux du pléistocène, à la fois géographique et poétique.

Le Nord est un point absolu, théorique, un point de repère et d'orientation mais le Nord magnétique, différent, le redouble. Il ouvre ainsi l'écart ou l'espace d'une différence et d'une attirance (magnétique).

Le Nord est le refuge de paysages et de certains animaux paléolithiques et peut-être celui de traces et formes culturelles très anciennes. Les derniers mammoths se sont éteints, dans la direction symbolique du Nord-Est, sur l'île Wrangel à l'extrémité nord-est de la Sibérie et à l'époque où des hommes érigeaient de grandes pyramides ...

L'Est est quant à lui relatif : on peut atteindre le Nord (point théorique), l'Est jamais. L'Est se dérobe toujours sous les pas du marcheur.

Aussi sommes-nous déjà placés entre des données factuelles et objectives et un espace poétique immense qui se dérobe, s'échappe, manque et disparaît : toujours lointain. C'est entre ces polarités que s'esquisse une voie, s'ouvre un champ, un espace poétique entre l'aujourd'hui et le passé évanoui dont il s'agit de relever et lire les traces. Voilà un des liens qui rassemble l'archéologue et l'artiste.

Le « Nord-Est » rassemble cette fois-ci l'espacement symbolique et réel d'une terre obscure, sa poétique magnétique.

L'exposition Magnetický Sever, Východ/ Nord magnétique, Est propose une mise en regard du musée de préhistoire Anthropos et son architecture néofonctionnaliste de Evžen Šteflíček en mettant en relation le bâtiment avec les installations et propositions de QWA et les expositions de préhistoire du Musée.

A l'époque de la création d'Anthropos (1928), son concepteur Karel Absolon et le préhistorien français l'abbé Henri Breuil ont inventé une collaboration franco-tchèque entre les deux pays. Le témoignage de cette rencontre figure dans la proposition artistique de QWA.

Magnetic North, East (SCOTT#4)
Between the attraction of cardinal points a territory, vast spaces, as immense as plains passed through by prehistoric animals open up to us, both geographic and poetic spaces.

The North is absolute, theoretical; it is a reference and orientation point. The magnetic North is different, it is its double. It opens the space of difference and (magnetic) attraction.

The North hides Palaeolithic landscapes and some prehistoric animals, maybe even vestiges of very old cultural forms. The last mammoths died in the symbolic North-Eastern direction, on the Wrangel Island on the North-Eastern edge of Siberia in a period when people erected big pyramids...

The East itself is relative: one can reach the North (theoretical point), but never the East. East escapes from the steps of the walker.

In the same way, we also find ourselves between objective facts and the endless poetic space that escapes, flights, leaves us and disappears: it is always distant. These are polarities marking our way where we try to open a field, a poetic space between today and the lost past the traces of which we try to discover and decipher. This is one of the links connecting the archaeologist to the artist.

The North-East connects then the symbolic and real space of the mysterious land and its magnetic poetics.

The exhibition Magnetic North, East opens a new perspective of the consideration of the prehistory museum Anthropos and its neo-functionalist design by Evžen Šteflíček: it makes connections between the building, installations and designs of QWA and the exhibition of prehistory staged inside.

(In the time of the inception of Anthropos (1928), its founder Karel Absolon and the French anthropologist Abbé Henri Breuil started a Czech-French cooperation. The QWA exhibition has the ambition to remind of this encounter.

Kurátorka výstavy Martina Galetová: autoři výstavy byli inspirováni i předměty, které jsou uloženy v Moravském zemském muzeu a také přemýšleli nad způsobem jejich uchovávání. To vedlo ke vzniku autorských instalací jako je Ukládání jako akce nebo Skryše. Součástí výstavy se tedy staly staré archivní krabice a nádoby (340 balíků se skleněnými lahvemi – Výbava/východ), historické matrice pro tisk, pracovní deníky z výzkumů ale také zvířecí kosti nebo pohlednice zaslaná J. Jelínkovi K. Absolonem s přáním, aby vytrval ve snahách o vzkříšení pavilonu Anthropos. Česko-francouzské vztahy zase zhmotňuje papírový ubrousek s náčrtem motivu prehistorické malby, který rozdával na slavnostní recepci při příležitosti své přednášky papež francouzské prehistorie H. Breuil (archív MZM).

Fotografie: Archív MZM, F. Fojtík, QWA, M. Dvořáková

